

PENTRU TINERI

VOLUMUL 1

Întrebări potrivite, răspunsuri folositoare

Traducere din limba neogreacă de
pr. Gavriil Ionescu

Editura Evanghelismos
București, 2026

Cuprins

Prolog.....	5
Vigoarea trupească și tinerețea sufletească	9
Deja fără identitate	11
Eroi pentru tineret.....	14
„Nu am nimic altceva în care să cred...”	17
Distracție și relaxare sau divertisment fără oprire?	21
Planurile de viitor	26
Măsluirea	30
Faci tot ce zice lumea?.....	33
Știi să porți un dialog?	36
Idealurile.....	40
Fățarnicia sau ipocrizia.....	45
Subjugarea sau dependența.....	49
Sistemul.....	51
Evoluția	54
Tinerețe și legi.....	57
Suntem progresești?	59
Vreau eliberarea!	63
Începe școala! Cum vă simțiți?	66
Să spunem „nu” străduinței?.....	69
Distrează-te!	73

În acest nou an școlar.....	77
Toate pentru tineri!	79
Iluzii sau fantezii.....	82
Super-materialiști?.....	84
Ei, feministele.....	89
Avorturile la vârsta adolescenței.....	92
Care reintegrare?	95
Sunteți de acord cu.. un chiul?.....	98
Vreau să fiu emancipat!	102
Te bucuri de tinerețea ta?	108
Ai... îndatoriri de împlinit?.....	114
Începutul.....	117
Iarăși examene?.....	120
Petrecerea clasei B ₁	124
Trebuie să le încerci pe toate?	128
Doar o singură dată!.....	132
Succesele ne aparțin	136
În fața eșecului	140
Meditațiile școlare speciale.....	143
Viața ei luase o cale greșită.....	146
Criză!.....	149
Lipsurile actuale ale tinerilor	152
S-a terminat școala!.....	155
Nu crezi? Este bine!	158
Pentru ca lumea să se schimbe	162
Înviere!	165
Te lepezi de credință?	167
Epilog	170

Prolog

Tinerii sunt în pericol! Niciodată nu s-au schimbat toate, ridicându-se împotriva lor, ca în ziua de azi. În fiecare domeniu, toți caută victime, pentru menținerea scopurilor lor „legale”. Problema este gravă și zilnic ia dimensiuni tot mai mari.

Toată presa și celelalte mijloace de informare în masă se ocupă numai de victime, cu menționarea pericolului și a limitelor lui. Părinți, educatori, profesori, reprezentanți bisericești și funcționari publici, dar și orice om având simțământul responsabilității luptă pentru calea de urmat a oamenilor care vor veni, pentru societatea de mâine, care răsare...

Dar și ceilalți, așa-numiții „comercianți de suflete” de tot felul (din cadrul televiziunilor, al redacțiilor revistelor, reprezentanți ai mijloacelor de informare, ai muzicii, ai divertismentului, ai modei, ai agențiilor de modelling, ai unor religii orientale cu mesaje exotice, dar absurde, ai motocicliștilor, ai sectarilor, ai traficantilor de droguri etc.), fac același lucru zilnic: se ocupă de tineri mai mult decât de orice altceva. Asta este

singura lor activitate, meseria și principalul scop al vieții lor.

Prin urmare, problema este uriașă, căci acasă tânărul are de înfruntat ispita televizorului, a casetei video pe care a închiriat-o, a calculatorului, a unor reviste care se află în camera lui. La școală trebuie să facă față profesorului „progresist”, metodelor lui pedagogice și modului de predare școlar sau universitar contemporan. Pe stradă? Toate sunt o provocare, evident, spre tot ce poate fi mai rău: teorii contradictorii, sloganuri de toate felurile, concepții, cred că și atitudini sau luări de poziție surprinzătoare, care îi creează confuzie și dezorientare. Toate acestea, alături de criminalitate, violență și propaganda iresponsabilității sexuale, sunt noile metode de spălare a creierului, pentru anularea puterilor cognitive, paralizarea minții, autoanulare și nimicire.

Distracția s-a transformat, literalmente, într-o ucidere a sufletului de cel mai rău soi. Este de neînțeles și nepermis (!) – se zice – unui tânăr „modern” să nu aibă ca loc de întâlnire obișnuit discoteca, barurile și alte „centre” unde au loc „distracțiile”. Nu se poate să nu „iasă” cu amicii, să nu „stea treaz toată noaptea”, să nu fumeze și să nu se îmbete, toate acestea fiind considerate semne ale „bărbăției” și dovezi clare că tânărul a crescut și a ajuns la „maturitate”.

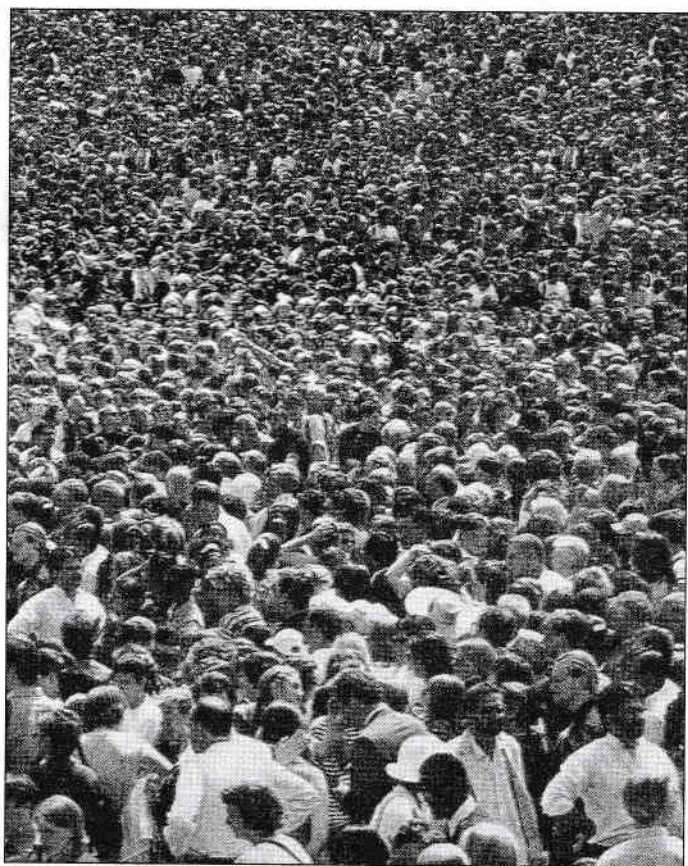
Propaganda făcută de mass-media este, până la ultimul puștan, adică cel mai mic elev, fără precedent.

Prin urmare, avem în fața noastră un sistem format, un mod de viață și de comportament dur și neînduplecat. Dezacordul cuiva cu acesta, în teorie și în practică –desigur, care presupune eroism și putere deosebită – este considerat o absurditate și o nebunie.

Iar tinerii, cunoscând doar acestea, lipsiți de orice altceva superior și duhovnicesc, fără dinamism moral, fără principii, valori și idealuri, îndepărtați de Mântuitorul Iisus Hristos, se pierd în această unilateralitate, se abat de la adevăr și de la calea pe care ar trebui să o urmeze în mod conștiincios.

Prin această carte, dar și prin celelalte care vor urma, încercăm exact acest lucru: să îl înarmăm pe tânărul cititor cu putere și curaj. Să îi spunem cum trebuie să refuze acest sistem, căci poate să o facă. Poate să reacționeze și să îl refuze cu hotărâre. Să se problematizeze în legătură cu atâtea lucruri pe care le aude în jurul său, ba chiar referitor la pornirile sinelui și să caute adevărul. Să nu accepte nimic fără verificare și judecată, chiar dacă „toți o fac” sau plăcerile lumești îi satisfac instincte și dorințe inferioare sau chiar josnice.

În această carte facem o menționare a mai multor subiecte, nimic mai mult. Restul aparține celor care nu au învățat să facă vreun compromis pentru orice. Aceștia li se adresează cartea de față: celor care, literalmente, sunt tineri (nu au îmbătrânit, prin tot felul de păcate, înainte de vreme – n. trad.).

Vigoarea trupească și tinerețea sufletească

Se zice că vigoarea trupească și tinerețea sufletească (în limba greacă sunt termeni foarte apropiați: *νιάτα* – *niata* și *νιότη* – *nioti*; la prima vedere, ambii se traduc prin „tinerețe” – n. trad.) sunt ceva de la sine înțeles, sunt două stări care coexistă neapărat și întotdeauna se află împreună în același individ. Neapărat.

Greșit! Aceste stări sunt diferite și separate. Nu se confundă neapărat (adică nu oricine este tânăr trupest ca vârstă este tânăr și duhovnicește – n. trad.). Una este tinerețea vârstei, a trupului, iar alta este tinerețea sufletului.

Vigoarea trupească este specifică tinereții. Ea există pentru o anumită perioadă de timp, câțiva ani și apoi se pierde încet-încet, lăsând în urmă amintiri, reușite, creații. Sau poate aduce după sine opusul: distrugere și nimicire.

Tinerețea sufletească începe, pe de o parte, cu vârsta tânăra și cu începutul vieții și al existenței unei persoane, însă ea se pierde sau crește odată cu trecerea timpului.

Această diferență și mențiune nu o facem noi. Realitatea însăși o prezintă. Iată de ce există în jurul nostru „moși” și „babe” în vârstă de numai 20-25 de ani. Iată de ce se pierd tinerii și adolescenții, prinși în cursă de moartea înainte de vreme prin sinucideri sau prin folosirea drogurilor: fiindcă și-au pierdut tinerețea sufletului.

De aceea există persoane îmbătrânite (ca număr de ani, ca vârstă a trupului – n. trad.), însă cu putere și vivacitate, în pofida neputinței trupesti.

În jurul nostru, răul (adică diavolul), împreună cu oamenii și cu mijloacele lui cunoscute care îl slujesc, invidiază exact această tinerețe. El vrea îmbătrânirea sufletului nostru. Căci el știe foarte bine ce putere cuprinde în sine acea persoană care are atât tinerețea trupească, cât și pe cea sufletească.

Hristos face acest lucru celui care-L acceptă: îl reînnoiește și îl înaripează. Îl ține totdeauna tânăr, indiferent dacă trupul crește ca vârstă și îmbătrânește. Chiar și dacă trupul lui moare. Împărăția Lui are astfel de oameni sfințiți, adică tineri.

Așadar tu, care ești tânăr ca vârstă, ești și tânăr sufletește?

Deja fără identitate

Majoritatea fenomenelor de comportament ale tineretului contemporan au ca epicentru anonimul. Ele provin dintr-o tendință de a ieși din oceanul mulțimii „celorlalți” (colegi, amici etc.), pentru a fi cei știuți, vestiți, cei pe care îi cunosc toți sau, în fine, măcar câțiva. Iar această constatare nu este greșită.

În Marea Britanie, Franța și Germania a fost realizată, de curând, sub egida Institutului European de Cercetări Sociale, un sondaj de opinie în rândul tinerilor cu vârste cuprinse între 16 și 20 de ani. Scopul acestuia a fost identificarea celor mai importante probleme ale tinerilor. Răspunsul dat de 80% dintre cei chestionați (de ambele sexe) a fost cu adevărat neașteptat: „anonimatul”.

Epoca noastră creează și intensifică această problemă, prin uniformizarea societății și impunerea atâtor staruri (în toate domeniile, de la politică până la fotbal); doar vedetele sunt promovate și, în același timp, sunt folosite pentru a îndrepta totul într-o anumită direcție.

Exact această omogenizare creează o problemă cumplită tânărilor contemporan neliniștit. Îi dă impresia că „se pierde” în ceața anonimatului și că „este sugrumat” (și călcat în picioare) de mulțime, cel puțin de grupul amicilor săi. Nu-i mai rămâne decât încercarea de „a ieși” din acest anonimat, folosind propriile metode.

O primă categorie de metode provine din strădania tinerilor de „a fi văzuți”; desigur, prin ceva special, deosebit sau straniu. Astfel unii se îmbracă sau... se dezbracă în mod provocator, alții se vopsesc folosind culori țipătoare, iar alții au, în general, o înfățișare excentrică. Alții se laudă cu succesul lor... la femei care „circulă” (care sunt pe stradă, adică cele disponibile pentru „aventuri amoroase”) sau cu distracțiile lor în diferite „cluburi de noapte”. Alții creează tot felul de „momente artistice” episodice acasă, la școală sau în cartier. Alții își cumpără „motocicletă de 1.000 cmc” sau, dacă nu-și permit, îi sparg toba de eșapament celei pe care o au deja, provocând zgomot, pentru atragerea atenției publicului (gonesc prin oraș sau prin sate, zi și noapte, provocând o gălăgie infernală; am trăit asta în Grecia, știu exact cum este – n. trad.)

Cealaltă categorie de metode urmărește detașarea interioară de problemă. Astfel, tinerii folosesc diverse droguri, părăsesc căminul părintesc,